

de tekniske muligheder for en elektronisk virkelighed er uanede, men inden vi bare lader teknikken løbe af med os, må vi blive enige om rammerne for den billedskabte virkelighed.

Hvad ønsker vi at se på dansk tv, og hvad ønsker vi ikke at se? Skal Danmark bare følge trop og give danske tv-stationer samme vilkår som konkurrenterne? Jeg synes på en måde, det er det, f.eks. hr. H.P. Clausen er inde på: at vi bare skal følge trop. Eller skal vi sørge for, at vore tv-stationer skiller sig ud også på reklamesiden? Og hvilke muligheder har vi i det hele taget i forhold til EU-lovgivning for at opretholde vore egne regler? Det er noget af det, vi er ved at undersøge lige nu. Kan vi f.eks. tvinge danske stationer, som sender fra udlandet, til at overholde danske reklameregler?

Der er mange spørgsmål, som vi skal have tænkt igennem, inden vi beslutter os til nye reklameregler for bl.a. TV 2. Desuden hænger denne diskussion jo sammen med finansieringsstrukturen for fremtidens medier, en diskussion, som vi kun så småt er i gang med, og som ganske enkelt trænger til mere tid.

Det Radikale Venstre er positivt indstillet over for lovforslagets debatskabende funktion, men vi ønsker, at reklamefinansieringen og dermed reklamereglerne tages op i sammenhæng med beslutningen om det fremtidige medielandskab. Så lad os slå koldt vand i blodet og se tingene i sammenhæng.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Jeg vil godt bede fru Elsebeth Gerner Nielsen om at beskrive, hvordan hun forestiller sig at vi skal forhindre – sådan forstod jeg det – at tv-stationer sender reklamer til Danmark, som ikke er lovlige i Danmark.

Skal vi gøre det, som man gjorde i det gamle Østeuropa, skal staten opstille støjsendere, som generer satellitsignalerne, sådan at folk ikke kan modtage dem? Skal vi have et særligt reklamepoliti, som kører rundt til de danske husstande og ser efter, om folk har været så formastelige at koble sig ind på disse forbudte kanaler? Eller skal vi gøre ligesom i Norge: Når der er tv-udsendelser, som man ikke vil have, bestemmer staten, at der skal sættes en sort afskærmning ind, sådan at man kun lige i kanten af billedet kan se, hvad der er for en udsendelse?

Hvad er det, man forestiller sig i Det Radikale Venstre at der skal gøres for at forhindre, at disse ting kommer til den danske befolknings

kundskab? For når først satellitsignalet er sendt ud i luften, er det jo æterbåret, og der er ingen mulighed for at styre signalernes vej, medmindre altså man vil sætte nogle statslige støjgeneratorer op, som de gjorde det i det gamle Østeuropa, hvor de var bange for, at den østeuropæiske befolkning fik kendskab til, hvad der foregik i Vesteuropa.

(Kort bemærkning).

H.P. Clausen (KF):

Som jeg sagde i mit ordførerindlæg, havde jeg med stor glæde noteret mig den venlige modtagelse, som kulturministeren gav vort forslag. Under den efterfølgende debat har jeg været noget betænkelig på kulturministerens vegne med hensyn til, hvordan hun vil kunne arbejde med det regiment, hun har bag sig i licensaftalen, og som skal bevæge sig noget.

Så blev jeg igen lidt glad ved at høre fru Elsebeth Gerner Niensens indlæg. Selv om det var lidt som ålen, der snor sig, var der dog også dér nogle åbninger over for den debat, som hermed er sat i gang om et emne, som dog accepteres som væsentligt – det synes jeg at jeg gerne vil understrege – for at vi kan få peget på de muligheder, som der trods alt er også i forbindelse med de licensforligspartier, som har bundet sig til hinanden og til masten i så mange år, at det ikke kan undgås, at forholdene med den hast, hvormed de udvikler sig på dette område, kommer til at bevirke, at de bånd og den meget stramme spændetrøje, som man med den meget lange tidshorizont har lagt omkring medieudviklingen, kommer til at snære meget stærkt.

Jeg håber sandelig, at der hurtigt kommer bevægelse i det, hvilket der dog også har været nogle takter til i debatten.

De formynderiske toner og synspunkter, som også lyder i forbindelse med dette, er udtryk for en utrolig gammeldags og umulig holdning, også med hensyn til, om folk nu køber mere håndkøbsmedicin eller ikke køber mere håndkøbsmedicin, når der også reklamerer for den på tv. Det bliver let til et spørgsmål om – og sådan kunne jeg også høre at det lød i en del af debatten – hvorvidt der overhovedet skal være reklamer eller ej, og dér er der jo for os ingen tvivl om, at reklamer er et legalt og rimeligt markedsføringsmiddel, som man må bruge i de medier, hvor reklamer nu engang anvendes.